

بمناسبت سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی در سال ۱۳۶۷

هم میهنان مبارز

دهم شهریور ۱۳۶۷ یادآور کشتار دسته جمعی زندانیان سیاسی ایران است. روزیکه به دستور خمینی بیش از ده هزار نفر از زندانیان سیاسی ایران در زندان های مختلف رژیم به جوخه های اعدام سپرده شدند. با گذشت ۱۵ سال از این فاجعه، هنوز خانواده های شهدای این قتل عام محل دفن عزیزان خود را نمی دانند. هنوز سران رژیم از دادن اطلاعات درست پیرامون کشتار زندانیان بی دفاع طفره می روند و هزاران نفر از خانواده ها بطور خستگی ناپذیری اسرار مرگ عزیزانشان را جستجو می کنند.

دهم شهریور، در عین حال که یادآور اعدام های بدون محاکمه هزاران زندانی سیاسی است، اوج توحش و سببیت رژیم جمهوری اسلامی ایران را نزد افکار عمومی برملا می سازد. برای عموم مردم ایران، بزرگداشت خاطره شهدای این روز تاریخی بخشی از رنج و محنت وصف ناپذیری است که از بدو روی کار آمدن حکومت اسلامی تاکنون متحمل شده اند. حکومتی که آزاداندیشان را به جوخه های اعدام می سپارد. خلق های ترکمن صحرا، کردستان، بلوچستان، آذربایجان، خوزستان، حتی عشایر فارس و در یک کلام هر کانون مقاومت و دموکراتیکی را آماج سرکوب قرار داده است. دهم شهریور یادآور تداوم یکی از خشن ترین دیکتاتوری های معاصر تحت نام جمهوری اسلامی و سیطره دو جناح ارتجاعی اصلاح طلب و بنیادگرایی حاکم بر ایران است. دهم شهریور یادآور روزی است که حکومت اسلامی ناتوان از تداوم جنگ ۸ ساله با عراق برای خاموش کردن صدای آزادیخواهان در زندان ها، دگربرنقاب از چهره گشود تا با کشتار زندانیان سیاسی بقاء خویش را تداوم بخشد.

اکنون با گذشت ۱۵ سال از این جنایت هولناک، هنوز رژیم جمهوری اسلامی ایران تحت حمایت بلوک سرمایه داری جهانی قرار دارد. نهادهایی نظیر سازمان ملل و حقوق بشر هیچگونه واکنش جدی نسبت به اعمال سرکوبگرانه رژیم ایران نشان نمی دهند. به تجربه، تا زمانی که قدرت های بزرگ منافع کلانی در ایران دارند، این گونه نهادها نیز پا را از حد بازدیدها و یا اعتراضات فرمایشی فراتر نخواهند گذاشت. بی سبب نیست که مبارزین حقیقی هنوز هم در زندان های ایران به جوخه اعدام سپرده می شوند و از سرنوشت دستگیرشدگان نیروهای انقلابی کمترین اطلاعی به خارج از زندان داده نمی شود. آنچه به نام حقوق بشر و زندانیان سیاسی در رسانه های گروهی ایران و دنیای غرب مطرح می شود، حول چند زندانی اصلاح طلب و یا خودی های رژیم است و به ندرت از زندانیان سیاسی واقعی نام می برند .

تنها راه نجات زندانیان سیاسی ، یگانه راه پی بردن به راز قتل ها و نجات عموم مردم ایران از سلطه دیکتاتوری مذهبی، سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی ایران است. بجاست نیروهای انقلابی و مبارز با درس آموزی از گذشته ، امر وحدت و فشرده تر کردن صفوف خویش را بیش از پیش در اولویت قرار دهند .

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

نهم شهریور ماه ۱۳۸۲ برابر با ۲۱ اگوست ۲۰۰۳

A.C.P

Postfach 120206

60115 Frankfurt am Main

Germany

Fax: 00-49-221-170 490221

E-Mail: organisation@iranian-fedaii.de

Web Site: <http://www.iranian-fedaii.de>

جهت تماس :